

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. III. De discrimine inter laicos & Clericos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.

feri non prævalebunt adversus eam: & tibi dabo claves regni celorum, & quaecunque ligaveris super terram, erunt ligata & in calo; & quaecunque solveris super terram, erunt soluta & in calo. Adhibita est etiam societas in eadem Romana urbe beatissimi Apostoli Pauli vasis electionis, qui uno die, uno quoque tempore, gloriosa morte cum Petro sub Principe Nerone decertans coronatus est; & ambo sanctam Romanam Ecclesiam consecrarunt, alijsq; omnibus urbibus totius mundi, eam sua presentia atq; venerando triumpho præulerunt. Et paulò infra idem Anacletus ait: Inter beatos Apostolos quædam fuit discretio: & licet omnes essent Apostoli, Petro tamen à Domino est concessum, & ipse inter se id ipsum voluerunt, ut reliquis omnibus præesset Apostolis: & Cephas, id est, Caput, teneret principatum Apostolatus. Hæc Anacletus.

Litteræ, & Apostolorum Canones, & scripta eorum qui cum Apostolis conversati sunt, continent. Beatus Ignatius, Joannis Apostoli discipulus, in Epistola quam scripsit ad Trallianos, inter cetera quibus commendat dignitatem Episcoporum, Sacerdotum, & Diaconorum, ait: Episcopo subiecti estote sicut Domino, Presbyteris subditi estote sicut Apostolis: oportet etiam & Diaconis, qui sunt in ministerio IESU Christi, omni modo placere. Sine ipsis Ecclesia electa non est, neq; collectio Sanctorum, neque congregatio sancta. Hæc Ignatius.

Divus Joannes Chrysostomus loquens de Sacerdotibus, præstantiam eorum hujusmodi verbis effert: His, qui terram incolunt, atq; in ea versantur, commissum est ut ea quæ in calis sunt dispenserent: datum est, ut potestatem habeant, quam neq; Angelis neq; Archangelis datam esse voluit Deus. Quid hoc aliud esse dicas, nisi omnem rerum caelestium potestatem illis à Domino concessam? Quorumcunque enim, ait, peccata remisistis, remittuntur eis; & quorumcunque retinueritis, retenta sunt. Rursum ipse Chrysostomus dicit: Cum Sacerdos Spiritum sanctum invocaverit, Sacrificiumq; illud horrore & reverentia plenissimum perfecerit, communi omnium Domino manibus assidue pertractato, in quorum illum ordine, quaeso te, collocabimus? Itemque ait: Sacerdorum quidem in terra peragitur, ceterum in celo

CAPUT III.

De discrimine inter laicos & Clericos.

1. Discrimen inter Clericos & laicos, quod illi præsent, hi vero subsint, in rebus spiritualibus, ex sancto Ignatio.
2. S. Chrysostomus docet, si solis Sacerdotibus convenire auctoritatem remittendi peccata, & Sacrificium offerendi.
3. Laici vocantur aliquando Sacerdotes & Reges, propter internam pietatem, non propter externum officium aut sacrificium.
4. Idem fuere Clericorum ordines tempore Apostolorum, qui nostro sunt.

1. **D**e discrimine quod est inter laicos atque eos qui Sacris sunt initiati, multa & divinæ

Inter Clericos & laicos

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.

rum celestium classem ordinemq; referendum est. Hæc Chrysostomus.

3.
Quo sensu
omni-
do possint
laici Sa-
cerdotes
vocari.
1. Pet. 2.

Omnes quidem Sancti aliquādo dicuntur in Scripturis Sacerdotes, propterea quod Spirituales hostias offerant Deo : sicut etiam dicuntur Reges, eod quod regant suos affectus : sed non nisi hi qui ab Episcopo consecrantur, externo Sacerdotio fungi possunt.

Idem
Saculo ad
possitio
sacri Or-
dine, qd
dicitur, no
minibus
vocati
quibus
nostra a-
tate, ex
S. Igna-
tio.

Temporibus Apostolorum eadem erant sacrorum Ordinum nomina, quæ modò sunt in Ecclesia. Unde Ignatius in Epistola ad Antiochenos scribit ita : *Saluto sanctum Presbyterum vestrum, saluto sanctos Diaconos, saluto Subdiaconos, Lectores, Cantores, Ostiarios, Laborantes, Exorcistas, atque Confessores.*

CAPUT IV.

De Confessione sacramentali.

1. Confessionis auricularis Sacramentum probatur ex sacra Scriptura.
2. Ex testimonio sancti Clementis :
3. Ex auctoritate clarissima sancti Cypriani.
4. Publica secretorum confessio ab Ecclesia non injungitur.

1. Ex Scri-
ptura cõ-
fessio au-
riculari
ostendit-
ur.

EXOMOLOGESIM sacramentalem à Christo institutam fuisse, certum est, qui Sacerdotibus dedit potestatem absolvendi homines à peccatis, dicens : *Quorum remisistis peccata, remittuntur eis.* Neque enim Sacerdos potest remittere peccata sibi incognita. Quare ut per ipsum Sacerdotem concedatur peccatorum absolutio & remissio, necesse est ut per eum qui peccavit, fiat peccato-

rum confessio declaratioque.

2.
Et idem
docet S.
Clementis.

Hinc Clemens Petri Apostoli discipulus scribens sancto Jacobo Jerosolymorum Episcopo, inter multa alia quæ se ab ore ipsius Petri accepisse testatur, hæc etiam ponit. *Si forte, inquit, alicujus cor vel livor, vel infidelitas, vel ali- quod aliud malum latenter irrepserit, non erubescat, qui anima sue curam gerit, confiteri hæc ei qui præ est : ut ab ipso per verbum Dei, & consilium salubre curetur, quò possit integrâ fide & operibus bonis pœnas æterni ignis effugere, & ad perpetua vitæ præmia pervenire.*

3.
Et S. Cy-
priani, suolentia
sententia.

Cyprianus Martyr in Sermone de Lapsis, verba faciens de his qui corde duntaxat peccaverunt, ait : *Quoniam de ea re vel cogitaverunt, hoc ipsum apud Sacerdotes Dei dolenter & simpliciter confiteantur, exomologesim conscientia sua faciant, animi sui pondus exponant, salutarem medelam parvis licet ac modicis vulneribus exquirant. Et paulò post : Confiteantur singuli, queso vos fratres, delictum suum, dum adhuc qui deliquit in sæculo est, dum admitti ejus confessio potest, dum satisfactio & remissio facta per Sacerdotes apud Dominum grata est.*

4.
Publica
confessio
abrogata.

In publica pœnitentia solebat olim palàm fieri confessio ; sed ea consuetudo justè postea abrogata fuit.